

Őszentsége V. Pius pápa

„Quo Primum”

Apostoli Konstitúciója

PIUS PÜSPÖK
ISTEN SZOLGÁINAK SZOLGÁJA
ÖRÖK EMLÉKEZETÜL
1570. JÚLIUS 14.

Már kezdetektől, a legfőbb apostoli méltóságra történt felemelésünktől, boldogan fordult értelmünk és minden erőnk, boldogan irányítottuk minden gondolatunkat mindazon dolgok felé, amelyek egy tiszta liturgia megőrzésével kapcsolatosak, és Isten segítségével igyekeztünk, minden hatalmunkban álló eszközzel, megvalósítani ezt a célt. Mert, a Szent Tridenti Zsinat egyéb dekrétumain kívül, több határozat is arra kötelezett Minket, hogy felülvizsgáljuk és újra kiadjuk a szent könyveket: a Katekizmust, a Misekönyvet és a Breviáriumot. Miután a hívek oktatására kiadtuk a Katekizmust, Isten segítségével, és a Breviáriumot teljesen felülvizsgáltuk Isten méltó dicsérete végett, azért, hogy a Misekönyv és a Breviárium tökéletes összhangban legyenek, ahogyan az illő és helyénvaló – ugyanis ildomos, hogy az Egyházban a zsoltározásnak csak egy előírt módja, a szentmise bemutatásának csak egy rítusa legyen –, szükségesnek ítéltük, hogy figyelmünket azonnal annak szenteljük, ami még hátravan, ti. a Misekönyv lehető leghamarabbi újra kiadásának.

Ezért úgy döntöttünk, hogy az általunk kiválasztott tanult emberekre bízuk ezt a munkát. Ezek nagy gonddal összevetették munkájukat a Vatikáni Könyvtárunkban található ősi kódexekkel, és egyéb, máshonnan származó megbízható, megőrzött vagy restaurált kódexekkel. Ezen kívül munkájukkal kapcsolatban utána néztek ősi és jóváhagyott szerzőknek ugyanezen szent rítusokkal kapcsolatos munkáinak is; és így a visszaállították a Misekönyvnek a Szentatyától származó eredeti formáját és rítusát. Amikor ez a munka számos alkalommal további javításokon ment át, gondos tanulmányozás és elmélkedés után megparancsoltuk, hogy a befejezett művet nyomtassák ki és adják ki amilyen hamar csak lehetséges, hogy mindenki élvezhesse ennek a munkálkodásnak gyümölcseit; és így a papok tudják majd, milyen imákat használjanak, és hogy mostantól milyen rítusokat és szertartásokat kell használniuk a szentmise bemutatása közben.

Mindenhol alkalmazzák és tartják meg, amit a Szent Római Egyház, minden egyházak Anyja és Tanítómestere, az utókorra hagyott, és a szentmiséket ne énekeljék és ne olvassák más forma szerint, mint ahogyan azt Mi kiadtuk ebben a Misekönyvben. Ez a rendelkezés érvényes ezentúl, most és mindörökké, a keresz-

tény világ minden tartományában, minden patriarhátusra, székesegyházra, káptalani és plébániatemplomra, legyenek azok akár egyházmegyések, akár szerzetesrendiek, férfi- vagy női rendé – beleértve a lovagrendeket is –, minden, meghatározott közösséghez nem tartozó templomra vagy kápolnára, ahol hangosan énekelik a konventmisét a kóruson vagy magánúton olvassák a Római Egyház rítusainak és szokásainak megfelelően. Ezt a Misekönyvet kell használni minden templomban, még azokban is, amelyek külön felhatalmazás folytán ez alól kivételt képeznének, akár Apostoli engedély, szokásjog vagy privilégium folytán, vagy akár a Szentszék megengedő vagy hivatalos megerősítése folytán, vagy akármilyen más módon biztosították is számukra jogaikat és fakultásaikat.

Egyedül ezt az új rítust szabad használni, hacsak az engedélyt, amely alapján a szentmisét másként mondják, nem legalább 200 éve adta az Apostoli Szentszék a templom alapításakor és megerősítésekor, vagy hacsak nem érvényesült hasonló szokás megszakítatlanul legalább 200 éven keresztül, amely esetekben Mi semmiképpen sem töröljük el fent említett kiváltságukat vagy szokásukat. De akárhogy is, ha ez a Misekönyv, amelyet alkalmasnak láttunk kiadni, ez utóbbi említetteknek megfelelőbb, megadjuk nekik az engedélyt, hogy ennek rítusai szerint mutassák be a szentmisét, feltéve, hogy megszerzik püspökük vagy preláthusuk vagy egész káptalanuk beleegyezését, minden ellenkező rendelkezés ellenére is.

Egyébként minden egyéb fent említett templomnak ezennel megtiltjuk, hogy más Misekönyveket használjon, amelyekkel teljes egészében és abszolút módon fel kell hagyniuk; minthogy ezen Konstitúciónk által, amely ezentúl most és mindörökké érvényes, elrendeljük és megparancsoljuk, hogy semmit nem adjanak hozzá a most kiadott Misekönyvünkhöz, semmit ne hagyjanak el belőle, semmit meg ne változtassanak benne, neheztelésünk büntetésének terhe alatt.

Kifejezetten megparancsoljuk minden egyes Pátriárkának, Adminisztrátor-nak, és minden más személynek, bármilyen egyházi méltóságot viseljenek is, legyenek akár a Római Szent Egyház Bíbornokai, vagy viseljenek bármilyen más rangot vagy kiváltságot, a szent engedelmesség nevében elrendeljük, hogy a szentmisét az Általunk ezennel lefektetett rítus és mód és normák szerint énekeljék vagy olvassák, és ezentúl minden más misekönyv rubrikának és rítusainak használatát, amit eddig szokásképpen követtek, fejezzék be, azokkal teljesen hagyjanak fel, bármennyire ősiiek is legyenek azok; és a szentmise bemutatása közben ne vezessenek be semmilyen szertartást, vagy ne mondjanak semmilyen más imát azon kívül, mint amit ez a Misekönyv tartalmaz.

Továbbá ezen (rendelkezésünk) folytán, Apostoli hatalmunk erejénél foga, engedélyezzük és mindörökre megengedjük, hogy a szentmise bármely templomban történő énekléséhez vagy olvasásához teljesen ezt a Misekönyvet kövessék ezentúl, a lelkiismeret minden aggálya nélkül, vagy a bármilyen büntetésnek, ítéletnek vagy cenzúrának való kiszolgáltatottság félelme nélkül, szabadon és törvénytelenesen. Sem az előjárók, sem az adminisztrátorok, kanonokok, káplánok és más világi vagy szerzetespapok, semmilyen címen nem kényszeríthetők arra, hogy másként mutassák be a szentmisét, mint ahogyan azt Mi megparancsoltuk. Ugyanígy kihirdetjük és elrendeljük, hogy senki nem kényszeríthető vagy erőszaka-

kolható ennek a Misekönyvnek a megváltoztatására, és hogy ezen dokumentum nem vonható vissza és nem módosítható, hanem mindörökké érvényes marad, és megőrzi teljes érvényét, a Szentszék megelőző konstitúciói és dekrétumai ellenére is, éppígy bármely tartományi vagy szinódusi zsinat általános vagy különleges konstitúciója vagy ediktuma ellenére, valamint a fent említett templomok távoli és emlékezetet meghaladó rendelkezések által alapított gyakorlata és szokása ellenére is – kivéve amennyiben ezek több, mint kétszáz évesek.

A Mi akaratunk tehát, és ugyanazon hatalmunknál fogva elrendeljük, hogy miután közzétettük ezt a konstitúciót és a Misekönyv kiadását, a Római Kúria papjai harminc nap múlva kötelesek a szentmisét eszerint énekelni vagy olvasni; mindenki más az Alpoktól délre három hónap múlva; és az Alpokon túliak vagy hat hónap múlva, vagy amikor a Misekönyv kapható lesz. Azért, hogy a Misekönyv romlatlanul megmaradjon az egész világon, és mentes maradjon minden romlástól vagy hibától, a büntetés a nyomdászok számára, akár közvetve, akár közvetlenül tartozzanak is a Mi és a Szent Római Egyház uralma alá, könyveik utáni bírság és száz aranydukát megfizetése lesz *ipso facto* az Apostoli Kincstár részére. Továbbá, a világ egyéb részein tartózkodók büntetése a *latae sententiae* kiközösítés lesz, és más egyéb büntetések, amelyet majd ítéletünk kivet; és elrendeljük ezen törvény által, hogy ne merészeljék akár kinyomtatni, akár megjelentetni vagy eladni, vagy bármi módon elfogadni az ilyen természetű könyveket a Mi engedélyünk és jóváhagyásunk nélkül, vagy az általunk kijelölendő helyek Apostoli Komisszariátusai kifejezett beleegyezése nélkül. Az említett nyomdászoknak meg kell kapniuk a hiteles Misekönyvet, és ahhoz teljesen hűségesnek maradni, és semmilyen módon nem térhetnek el a Római Misekönyv tekintéllyel bíró nyomtatott formájától.

Éppen ezért, mivel nehéz lenne, hogy ezen nyilatkozat a keresztény világ minden egyes részére eljusson, és egyszerre kerüljön napvilágra mindenhol, elrendeljük, hogy szokás szerint függesszék ki és tegyék közzé az Apostolok Fejedelme Bazilikájának kapuján, éppígy az Apostoli Tiktárságon és a Campo Flora utcáin; továbbá elrendeljük, hogy ennek az ediktumnak nyomtatott példányai, amelyeket aláírt egy közjegyző és hivatalossá tett egy egyházi méltóság, mindenhol és minden nemzetben ugyanazzal a kétségtelen érvényességgel rendelkezzenek, mint ha Saját kéziratunkat mutatták volna meg. Ezért senki nem változtathatja meg ezt az értesítést engedélyünkről, rendeletünkről, rendelkezésünkről, parancsünkről, előírásünkről, engedményünkről, engedélyünkről, nyilatkozatünkről, akaratünkről, dekrétumünkről és tiltásünkről. Bárki is megtenné ezt, tudja meg, hogy a Mindenható Istennek valamint Szent Péter és Pál Apostoloknak haragját vonja magára.

Kelt Szent Péternél, az Úr megtestesülésének 1570-ik évében, július hó 14-ik napján, pápaságunk ötödik évében.